

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מה שמדברים ומרעישים ללא הרף שהנה בא משיח, ללא הבט על כך שנמצאים עדיין בגלות - אין זה "חלום" כלל, אלא אדרבה: זוהי המציאות!

ראה עמוד 6

ערב שבת קודש פ' פינחס, מבה"ח מנחם-אב
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שע

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי
ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש
נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה
למלאות שנה לפטירתה
- בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה
ומשפחתם שיחיו קאטש

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

הגאולה - חלום או מציאות?

ישנם המתפלאים כיצד יושב לו יהודי ומדבר פעם אחר פעם, בכל התוועדות, ומוסיף זאת גם במכתביו – ש"הנה הנה משיח בא", היום ולא מחר, בה בשעה שע"פ תורה נמצאים בגלות?... ● מוכרחים לומר – חושבים הם – שזהו חלום! ● זקוקים הרי להסביר להם מדוע מנדנדים ללא הרף שמשח צדקנו יכול לבוא תיכף ומיד ממש ● אך האמת שהגלות היא החלום, ואילו הגאולה היא המציאות האמיתית גם בזמן הגלות ● קטעים משיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ – בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יהי המלך"*

"האמערט אוועק" פעם ועוד פעם ושוב, התוועדות אחר התוועדות – שללא הבט על כך שנמצאים בחושך כפול ומכופל של הגלות, אזי לא זו בלבד ש"לאלתר לגאולה" אלא "הנה הנה ("אָט אָט") משיח בא", וזה לא רק נדפס ב"הקריאה והקדושה"⁵, אלא אכן מתכוונים בפועל ממש למטה מעשרה טפחים, כיון ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁶ – במילא, הוא מרעיש כל הזמן ש"הנה הנה משיח בא".

ומוסיף ואומר שהמפתח נמצא בידים, לא רק ביד הרבים או רוב האנשים, אלא בידיו של כל אחד: הרמב"ם פוסק⁷ שע"י מצוה אחת יכול כל אדם להכריע "את עצמו ואת כל

א. בהמשך להמדובר לעיל! אודות הגאולה העתידה – כאן המקום לדבר על ענין שישנם המתפלאים עליו, ורק מפני הכבוד אינם מדברים על זה אפילו בינם לבין עצמם.

והענין הוא:

בפשטות וע"פ תורה בני ישראל נמצאים עדיין בגלות – "אכתי עבדי אחשוורוש אנן"², ועד שהקב"ה לא יוציאם נשאים בני" קשורים בגלות, וכפי שאמר בעל הגאולה בג' תמוז³: לא ברצוננו הלכנו לגלות ולא ברצוננו נצא מהגלות, אלא הקב"ה יוציאנו מהגלות.

במילא מתפלאים הם:

יושב לו יהודי⁴, מדבר ברבים ומטרטר

יו"ד שבת איז בא זיי געוואָרן ספיקות, צי מען דאַרף ווייטער זאָגן אָדער ניט, און איצטער נאָך י"ב תמוז איז בא זיי ווייטער געוואָרן ספיקות, אויב מ'דאַרף זאָגן קאָפּיטל ע' אָדער קאָפּיטל ע"א, זאָגענדיק וואָס איז שייכות דאַרטן מצד עצמו א יום הולדת², שינוים וגידול התלוי בזמן הולדת וכו' (עיינ רמב"ם הל' תשובה פ"ח ה"ד ובצפנת פענח שם), האָט דער רבי דאָס פאַרוואַרענט און געזאָגט, אז יעדער חסיד דאַרף זאָגן אלע טאָג אַ קאָפּיטל תהלים, שיש לומר שהכוונה זיין קאָפּיטל, וואָס דאָס וועט העלפן עס זאָל נקלט ווערן דער גילוי אור אין אַ פּנימיות.

געזאָגט האָט ער דאָס פאַראַיאָרן י"ב תמוז, אָבער ניט אלע האָבן דאָס געוואוסט. אויך איז די שיחה געווען נאָך באַ יחידים, אָבער דער המון האָט ניט געוואוסט דערפון, האָט דאָס זיך איצטער אָפּגעדרוקט, ונתפרסם לכל.

ו. ואת"ל שהכוונה הנ"ל נכונה, הנה בפירוש האָט דאָס כ"ק מו"ח אדמו"ר ניט געזאָגט, וואָרום עס איז דאָך בכל ביתי נאמן הוא³, ואיתא בספרים⁴ דלכאורה וואָס איז דאַרטן שייך נאמנות, עס איז דאָך ניט שייך עפעס צונעמען דאַרטן, נאָר מ'מיינט אז ניט אלץ וואָס מ'זעט איז מען מגלה.

עס איז פראַן אַ מעשה כמדומה על הה"מ (אפי' די מעשה האָב איך ניט געזען אין חב"ד ספרים, אָבער דער רבי האָט געזאָגט⁵ אז צוליב יראת שמים מאכט ניט אויס), אז אחד מתלמידי המגיד האָט זיך געזעגענט מיט'ן מגיד, און געוואָלט פאַרען אַהיים, והמגיד אמר לחברייא שיעכבו אותו. האָבן די תלמידים אים ניט געלאָזט פאַרען, אָבער עס האָט דאָך ניט געהאַלפּען, ביז מ'האָט אים געזאָגט אז דאָס שטאַמט פון דעם מגיד אַליין. ולא האמין ווארום דער מגיד האָט דאָך זיך אַליין מיט אים געזעגענט, אָבער איבערפּרעגען האָט ער דאָך ניט געוואָלט, והחליט אז ער וועט אַריין גיין נאָך אַמאָל געזעגענען זיך, און ער האָט זיך מיט אים נאָך אַמאָל געזעגענט, איז ער באַלד אַרויס, און האָט זיי אָפּגעזידעלט ווי אַ חסיד קען, זאָגענדיק דערביי: אַט האָט ער דאָך נאָך אַמאָל מיט מיר געזעגענט זיך, אך דער מגיד אמר להם עוד פעם אז מ'זאָל אים אָפהאַלטן, איז ער נאָך אַמאָל אַריין צום מגיד, און ער האָט מיט אים געזעגענט זיך וכן ה' כמה פעמים עד שבסוף האָט ער זיי ניט געהערט, און ער איז אוועקגעפאַרען. קומענדיק אַהיים איז ער נעדר געוואָרן. איז מען שפּעטער אַריין צום מגיד, און מ'האָט עם געפּרעגט, וויבאַלד אז ער האָט געוואוסט איז פאַרוואָס האָט ער אים אַליין ניט געזאָגט? נאָר דער תירוץ איז אז בכל ביתי נאמן הוא, אז ניט אלץ מעג מען מגלה זיין.

(4) מכאן עד סוף"ג היכן שמופיעים תיבות "יושב לו יהודי", "יהודי זה" וכיו"ב – הכוונה לכ"ק אדמו"ר שליט"א.
(5) גליון 9 וגליון 10 ע' טו ואילך; 11 ע' ה ואילך.
(6) סנהדרין צו, ב.
(7) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(* השיחה מובאת בזה בעריכה מחודשת בהוספת מראי-מקומות בשולי הגליון.
(1) בסיום השיחה שלפנ"ז (סעיף ט' בשיחת ש"פ פינחס תשד"מ ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים").
(2) מגילה יד, א.
(3) סה"מ קונטרסים ח"א קעו, ב. סה"מ תרפ"ז ע' קצו. לקו"ד ח"ד תרצב, א.

(2) ראה גם לקו"ש ח"ב ע' 496. ח"ה ע' 103 ואילך. ח"כ ע' 44. ד"ה וה' אמר תשל"ז פ"ז הערות 51-52 (סה"מ מלוקט ח"א ע' רי). ובכ"מ.
(3) בהעלותך יב, ז.
(4) ראה מאמרי אדה"ז אתהלך לאזניא ע' א. ועוד.
(5) ראה גם אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' תט.

בכל ביתי נאמן הוא

בקשר עם שבת זו האחרונה בחודש הגאולה די"ב-י"ג תמוז, הבאנו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ פנחס, מבה"ח מנחם-אב ה'שי"ת בענין אמירת פרק התהלים של הרבי (נדפסה בלקו"ש חי"ח ע' 476 ואילך (לאחרי הגהות נוספות), וכן ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאה חדשה) ע' 119 ואילך) בשולי העמוד הבאנו – לאחרי המראי-מקומות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ – מראי מקומות נוספים מהמו"ל ד"שיחות קודש" וסומנו באותיות קטנות יותר

להלן הקטע כפי שמובא בצילום שלפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

ה. אין דער שיחה פון י"ב תמוז פאראיאָרן¹ האָטט דער רבי געזאָגט:

"עדער חסיד דארף זאָגען אלע טאָג אַ קאָפיטעל תהלים ביחוד, אַז דער זכות פון די רביים זאָל באַ זיי נמשך ווערען און עס זאָל באַ זיי נקלט ווערען דער גילוי אור אין אַ פנימיות".

לכאורה די השפעה פון די רביים איז דאָך געווען אלע מאָל פון דעם בעש"ט אָן, און פונדעסטוועגן האָט מען דאָס קיין מאָל ניט געזאָגט וועגן דעם קאָפיטעל תהלים, אויך דער רבי ביז פאראיאָרן י"ב תמוז האָט דאָס ניט געזאָגט, איז פארוואָס עפעס פונקט י"ב תמוז תש"ט, האָט ער געדארפט זאָגן אַז מען זאָל אלע טאָג זאָגען אַ קאָפיטעל תהלים ביחוד עס זאָל נמשך ווערן דער זכות פון די רביים כו'?

מען האָט שוין גערעדט² אַז אין דער שיחה פון י"ב תמוז, האָט דער רבי פארוואָרענט, און געגעבן הוראות אויף דעם קומענדיקן זמן, וואָס עס וועט זיין, און ווי מען זאָל זיך פירען. איז צווישען די הוראות וואָס ער האָט געגעבן, האָט ער אויך געזאָגט, אַז יעדער חסיד זאָל זאָגן אַ קאָפיטעל תהלים. **ואולי הכוונה** – זיין – **דעם רבי'נס** – קאָפיטעל, שאומרים לפי מספר שנותיו¹.

עס איז דאָך פראַן אַזעלכע, וואָס האָבן פריער געזאָגט דעם רבי'נס קאָפיטעל, און נאָך

אעפ"כ בא יהודי זה, ומטרטר פעם אחר פעם ש"הנה הנה משיח בא" – בלשון הוה, היום ולא מחר, "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה!"

ומה שמובא¹³ ברמב"ם סדר שלם כיצד יבוא משיח: שיהיו מלחמות גדולות, ולפני זה יבוא אליהו הנביא וכו' – הרי זה כל זמן שהגאולה באה באופן ד"בעתה"¹⁴, אך כאשר עומדים במצב ד"זכו"¹⁵ או "כלו כל הקיצין", הגאולה תבוא באופן ד"אחישה"¹⁶ – ואזי יכול לבוא משיח תיכף ומיד, ברגע אחד מממש! [וכפי שהרמב"ם כותב באגרת תחיית המתים שלו¹⁷, שהענינים שכותב בספר היד אודות פרטי הגאולה הם אלו הידועים לו בבירור, אבל יתכן שיהי' באופן אחר].

ויהודי זה מדבר כך לא פעם ולא פעמיים, אלא ללא הרף ("ער האלט אין איין רעדן") בכל התוועדות והתוועדות, ומוסיף זאת גם במכתביו – ש"הנה הנה משיח בא", היום ולא מחר!

בשלמא אם הי' מדבר כך פעם אחת – היו יכולים לומר שזהו זמן מיוחד, מצב מיוחד וכיו"ב, אבל הוא לא פוסק מלדבר כך ללא מנוחה ולא נותן לנוח ("לאָזט ניט רוען")...

מוכרחים לומר – חושבים לעצמם השומעים – שזהו חלום!...

כי לומר שבגלות עמוקה כזו משיח יבוא מיד היום – אין לזה שייכות כלל עם המציאות! ע"פ המצב האמיתי בהוה רואים גלות, וא"כ כיצד יכול "ליפול" לו הרעיון

העולם כולו לכך זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה", וכמ"ש בזהר⁸ ומבואר במאמר אדמו"ר הזקן⁹ – "איתא בתיקונים שאפי' אם הי' צדיק א' חוזר בתשובה שלימה בדורו הי' בא משיח", שזה מדובר אפי' לפני הזמן ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", עאכו"כ לאחר זמן זה – הדבר היחיד שמונע ממשיח לבוא הוא שיהודי יעשה תשובה, ואזי יבוא משיח תיכף ומיד ללא שום הפסק זמן.

וכפי שישנם האומרים (וכולם חושבים¹⁰) "אחכה לו בכל יום שיבוא"¹¹ [אחכה" גם מלשון יגיעה כו', כמבואר בהמשך תרס"ז¹²], ובכל יום בתפלה (בימות החול) "לישועתך קוינו כל היום" – שביום זה ממש יכול לבוא משיח צדקנו.

ומדובר על משיח בשר ודם, ילוד אשה, נשמה בגוף, שלא יבוא להיכן שהוא ("ערגעץ וואר"), אלא יבוא כאן בבית מדרש ובית כנסת זה, וכיו"ב!

מתפלאים הם: כיצד אפשר לדבר כך, ועוד **בפשטות** – כאשר יודעים שנמצאים בגלות ע"פ תורה, ורק הקב"ה יכול להוציא את בני ישראל מהגלות!?

ובפרט שהוא בעצמו יודע זאת – לידו מונח הסידור שבו יתפלל תפלת מנחה ויאמר "צדקתך צדק" וכיו"ב, ענינים שונים בתפלה המראים שנמצאים בגלות, ו(גם בשבת) בברכת המזון אומרים "הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח" – ל' עתיד, ולשם כך אוחזים בסידור כדי לא לטעות ח"ו בנוסח הברכה;

(8) ראה ז"ח ס"פ נח (כג, ד).
 (9) מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג.
 (10) ראה לקו"ש ח"ט ע' 282 ואילך.
 (11) נוסח אני מאמין (ע"פ חבקוק ב, ג).
 (12) ע' עח ואילך.
 (13) הל' מלכים ספ"א ופ"ב.
 (14) ישעי"ו, ס, כב.
 (15) סנהדרין צח, א.
 (16) ישעי"ו, שם. סנהדרין שם.
 (17) פ"ו.

(1) ספר המאמרים ה'שי"ת ע' 263 ואילך. (2) ש"פ חקת*.

(1) ראה אגרות-קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' לא. (* שיחות ה'שי"ת (הוצאה חדשה) ע' 96. המו"ל. חי"י ע' נג.

שרוצה את הגאולה, לא רק ברוחניות, אלא את הגאולה בפשטות.

כידוע מענה אדמו"ר המהר"ש לאדמו"ר הצ"צ⁶ [בהמשך לשאלת אדמו"ר המהר"ש על הקץ שנאמר על אותה שנה: מדוע לא בא אז משיח? ומענה אדמו"ר הצ"צ שבאותה שנה נדפס הלקו"ת, אמר אדמו"ר המהר"ש: רוצים את הגאולה בפשטות, למטה מעשרה טפחים! והנה, מסיפור זה אנו למדים כיצד צריכים להתנהג, ושאינן זה ענין של היפך הכבוד וכו': מובן בפשטות הביטול שהי' לאדמו"ר המהר"ש בכלל כלפי אביו הצ"צ, ובפרט שזה הי' בזמן נשיאותו של הצ"צ, אשר "דבר אחד לדור"⁷.

ובפרט שאדמו"ר המהר"ש לא הי' בנו הגדול אלא אדרבה – הצעיר, והיו לו אחים גדולים אשר כל אחד מהם הי' "גדול", וכידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר כתב על כל אחד מהם ב"הקריאה והקדושה" את התואר "אדמו"ר" [שבכלל כל הענינים ב"הקריאה והקדושה" הוגהו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר – חלק כתב בעצמו, ואפילו החלק שלא כתב הוא הגיה אותו והוסיף הוספות בכתב יד קדשו], ובפרט הבן הגדול – כידוע היחס המיוחד שהי' לו מסבו (אדמו"ר האמצעי) – וללא הבט על כל זה, וגם על מענה הצ"צ שנדפס הלקו"ת (ואדמו"ר המהר"ש בודאי ידע מה זה הלקו"ת) – היתה לאדמו"ר המהר"ש התוקף והעוז ("די ברייטיקייט") לומר לצמח צדק: אבל יהודים רוצים את הגאולה כפשוטה!

ג. כיון שסיפור זה הגיע אלינו, וכל דבר הוא בהשגחה פרטית – בודאי ישנה מכך הוראה לכאו"א,

[בפרט כשלוקחים בחשבון כמה שנים הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש חיו יחד, מובן בפשטות שדיברו ביניהם הרבה עניני קדושה ועניני תורה, ואעפ"כ רואים שהגיעו אלינו סיפורים מתי מספר בלבד, שלא בערך לגמרי ממה שהי' בפועל. ועל-כן מוכרחים לומר (כיון שכל דבר הוא בהשגח"פ), שהסיפורים שהגיעו אלינו הם ע"ד "נבואה שהוצרכה לדורות נכתבה ושלא הוצרכה לדורות לא נכתבה"⁸]

וההוראה מכך בפשטות:

כל יהודי צריך לצעוק ולתבוע שרוצים את הגאולה כפשוטה!

והכרח הגאולה מובן לכאו"א בפשטות, ובפרט ע"פ המבואר בחסידות בכ"מ, באופן המובן בשכל . . שצריכה להיות לו תשוקה לגאולה.

וכפי שאומרים בכל יום בתפלה – "לישועתך קוינו כל היום", "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

ויה"ר שכך יהי' בפועל – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ואנו בתוכם. (תרגום חפשי משיחת ש"פ פינחס ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

6) לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. וראה "יחי המלך" קלז
7) סנהדרין ח, א. הובא בפרש"י וילך לא, ז.
8) קנו ע' 7. שסד ע' 6. ועוד.
8) מגילה יד, א.

שמשיח יכול לבוא היום?...

מוכרחים לומר שזהו חלום!

ב. לכאורה יש מקום לתמי' זו, שהרי יהודים אכן נמצאים בגלות, ודוקא הקב"ה יכול להוציאם – לכן מתפללים הם: איך אחד יכול לבוא ולדבר כך?

במילא, צריכים ליישב את התמי'.

ובמיוחד שאין זו תמי' רק אצל מתי-מספר הנמצאים כאן, אשר "תואנה הם מבקשים"¹⁸ ומחפשים שאלות – אלא גם אחרים ששומעים מתפללים: איך יכול לבוא יהודי ולדבר בפשטות, ולטרטר ללא הרף ש"הנה הנה משיח בא", ושה מונח בידיו של כאו"א – כאשר ע"פ תורה "אכתי עבדי אחשורוש אנן" והקב"ה יוציא אותנו כו'?

. . במילא יש להבהיר לאלו היושבים ומקשיבים – כיצד יכול לבוא יהודי ולדבר בפשטות שללא הבט על כך שנמצאים בכזה חושך כפול ומכופל דגלות, אזי הנה בא משיח צדקנו, לא בעתיד, אלא מיד עכשיו בהנה, ברגע זה ממש!

ולא פוסק מלהרעיש בזה, ולכן שרים "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו"¹⁹, ותיכף הוא מפרש שהכוונה "במהרה בימינו" – היום ממש, כאן במקום ובזמן זה, בש"פ פינחס תשד"מ בבית מדרש זה!

ויתירה מזו: למרות שבפעם הקודמת הוא גם אמר ש"הנה הנה משיח בא" ומשיח לא בא אה"כ, אעפ"כ לא הרפה מזה אלא המשיך לדבר כך, ואע"פ שרואים גם עכשיו שמשח עדיין לא בא, ואפי' אלי' הנביא לא הגיע (וגם

אם הוא בא לפעמים, זה רק ליחידי סגולה) אזי אם ח"ו משיח עדיין לא יבוא, הוא ידבר ע"ז שוב בפעם הבאה עם כל ה"שטורעם"!

במילא, זקוקים להסביר לאנשים היושבים מסביב – איך מדברים ככה?

ג. מוכרחים לומר שזהו חלום!

וכידוע שע"פ הלכה ישנם חילוקים בין מצב ד"בהקיי" למצב ד"בחלום": בהל' נדרים²⁰ מובא ש"הנודר בחלום אינו כלום", ועד"ז בכ"מ²¹ (וכשיחפשו ימצאו את חילוקי ההלכות שבוה).

ובכלל אדם הרי חולם בלילה בשעת השינה, וכאשר חולם שהנה בא משיח – איזה טעם יש לבוא ולספר זאת ברבים?!

אמנם זהו דבר נכון לחלום חלומות טובים כפי שמבקשים בברכת כהנים²² (כמו שביקשו בחג השבועות ומכך זה נמשך לזמן שלאח"ז) – אבל מדוע מספרים זאת ברבים?

הרי ענין זה, שמשיח יכול לבוא היום, בבית מדרש זה – לדעת אלו היושבים ושומעים – הוא חלום שאינו מציאותי, כיון שהם מרגישים שנמצאים בגלות, והרגש זה מבוסס ע"פ תורה.

אז או שתסביר להם שאין זה חלום, או שלא תדבר על כך ברבים!

זקוקים הרי לאיזו הסברה עבור השומעים, ע"כ שמנדנדים ללא הרף שמשיח צדקנו יכול לבוא תיכף ומיד ממש למטה מעשרה טפחים. אמנם, אפילו אם לא היתה שום הסברה היו ממשיכים לדבר על זה גם הלאה... אבל לאחרי הכל נדרשת איזו הסברה.

21) ראה אנציקלופדי' תלמודית ערך דברי חלומות. וש"נ.
22) מברכות נה, ב.

18) ע"פ שופטים יד, ד.
19) אבות פ"ה מ"ב.
20) שו"ע יו"ד סר"י ס"ב.

ד. אזי אדמו"ר הזקן הסביר כבר:

מבואר בתורה אור²³ בד"ה "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים"²⁴, שכל ענין הגלות הוא כחלום, "היינו כחולמים", אלא שמצד החלום משלים את עצמם שזוהי האמת, אך האמת היא שזה אכן חלום!

ויראו זאת בגלוי לעתיד לבוא, שעל כך אומרים "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", "פי' שיתגלה מדרגה ובחי' זו של החלום עד אשר כולם יכירו וידעו וישירו החיות הנמשך להם בזמן הגלות שהוא מבחי' החלום, ולכן יאמרו היינו כחולמים".

זאת-אומרת, אין זה נכון לומר שהמחשבה על הגאולה בזמן הגלות היא חלום, אלא בדיוק ההיפך – כאשר חושבים על הגלות זהו החלום!...

ואת זה אומר אדמו"ר הזקן בזמן הגלות, בידעו את מה שאומר במאמר ד"ה "ואת האלף ושבוע מאות"²⁵ שקץ הגאולה יהי עשרות שנים לאחמ"כ בשנת תר"ג או תר"ח²⁶ – אעפ"כ אומר אדה"ז שידעו שהגלות היא חלום!

אמנם בגלוי יראו זאת רק לעתיד לבוא, ועתה מרגישים שחלום הגלות אינו כלל חלום אלא מציאות – אך אדמו"ר הזקן רצה להודיע זאת לבני ישראל עוד קודם, בזמן הגלות.

ובעצם דוד המלך כבר הודיע זאת בספר תהילים בפסוק "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים". ואדמו"ר הזקן מביא ומסביר זאת

בתורת חסידות חב"ד ולאחמ"כ בתוספת ביאור ע"י רבותינו נשיאנו שלאחריי, ואח"כ המאמר נדפס ונתפרסם בספר תורה אור, ובודאי רצה שפיצו את זה בכל מקום, כפי שזה בנוגע לכל עניני תורה ופנימיות התורה – כלומר, להפיץ שאפילו בעמדתו בזמן הגלות, על כל יהודי לידע שהגלות היא חלום!

וכיון שזה נהי' חלק מהתורה וכל יהודי לומד זאת – הרי זה פועל אח"כ בעולם ובגלות, כמאמר²⁷ "קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא", וכך גם "כל מאן דאסתכל בה באורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים עלמא".

ומכך מובן שמה שמדברים ומרעישים ללא הרף שהנה בא משיח, ללא הבט על כך שנמצאים עדיין בגלות – אין זה "חלום" כלל, אלא אדרבה: זוהי המציאות!

ודוקא כאשר חושבים על הגלות – זהו החלום, רק כיון שנמצאים בגלות (בחלום) משלים את עצמם שזוהי המציאות!

ה. לאידך גיסא:

מה שיהודים בגלות חושבים שהגלות היא המציאות והגאולה היא חלום, וכאשר אומרים "הנה הנה משיח בא" זה חלום – אין זה היפך האמונה, כי הם מאמינים בביאת המשיח, אלא שהאמונה נשאר אצלם בבחי' מקיף ולא חודרת בפנימיות, במילא הגאולה נשארת אצלם כמו חלום.

. ואין זה היפך התורה, כי התורה עצמה אומרת "היינו כחולמים", כלומר, ע"פ תורה

תינוק שנשבה בין העכו"ם [שלדאבוננו כמה ואפילו אחד – הוא עולם מלא, כפי שאומרת ומכרזת תורת אמת⁵], ולגלות שהוא בן – בנו של הקב"ה.

מהסיפור דפינחס מובן גם, שאין מקום לטענה: למה צריך הוא ללכת ולהתערב ולבטל פירצות בהבדלה שבין יהדות ("בן") ו"גוי'סקייט" ("אחר") – הרי ישנו נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ישנם כמה רביים, רבנים, עסקנים יר"ש וכו', ובכלל הרבה יהודים, גדולים וחשובים ממנו, והרבה קהילות קדושות שכולם יש להם הנשיא שלהם, הרב המנהיג וכו'.

וראים איפוא, שאע"פ שמסביב לפינחס היו משה רבינו, סנהדרין, נשיאי השבטים וכו' וכל ישראל – מ"מ אמר לו משה שכיון שהוא "קריינא דאיגרתא – איהו ליהוי פרוונקא", מכיון שיהודי זה קרא או שמע מילה מאיגרת המורה הוראות ברורות בנוגע למלחמת היצר וכו', יש לו מיד השליחות ללכת בעצמו ולקיימה [ובפרט, בד' אמותיו, בביתו ומסחרו וכיו"ב – הרי הוא ה"מנהיג" ובעה"ב, צריך תיכף לנצל בעלותו לעשות העבודה ד"פינחס"].

(משיחת ש"פ פינחס, מבה"ח מנחם-אב ה'תשמ"ח – מוגה, תרגום מאידית*)

(5) משנה סנהדרין לז, א.

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

תובעים מיהודי לתבוע ולצעוק שרוצה את הגאולה

הנחה: "ועד הנחתות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

א. כאשר יהודי מתבונן מעט איך שהקב"ה אשר "מלא כל הארץ כבודו"¹, "מניח העליונים ותחתונים ומייחד מלכותו על עמו ישראל בכלל ועליו בפרט"², ונתן לו כחות לעשות את עבודתו ב"קב שלו"³, עד לכחות כאלו נעלים – שבכחו (של יהודי) להביא את הגאולה העתידה עם "השמים החדשים והארץ החדשה"⁴ וכל ההמשכות הכי נעלות דלעתיד לבוא, ומתבונן בזה ש"הנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחר כליות ולב אם עובדו כראוי"⁵ – הקב"ה בעצמו מסתכל כיצד היהודי מנצל את כחותיו,

– הרי אפ' טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו!

אדם יכול לשכנע את עצמו בנוגע לעבודתו הפרטית ב"קב שלו" דמהיכי-תיתי: הוא כן יעשה אותה או לא יעשה – מה הוא כבר יפעל ולמאי נפקה-מינא? אבל כאשר יתבונן בעצמו שהקב"ה נתן לו כחות להביא את הגאולה דוקא ע"י עבודתו ב"קב שלו" – אזי כאמור, אפילו טיפש מבין את יוקר וחשיבות עבודתו, והוא יתמסר לזה עם כל החיות וה"שטורעם"!

ב. יחד עם זה, כל זמן שהגאולה עדיין לא הגיעה בפועל, תובעים מיהודי לתבוע ולצעוק

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג. (3) ראה ב"מ לח, א.

(1) ישע' ו, ג. (4) ישע' סו, כב.

(2) תניא רפמ"א (נו, א). (5) תניא שם. וראה גם שם פמ"ב (ס, ב).

(23) וישב כח, ג ואילך. וראה גם סה"מ תקס"ה (כרך א) ע' קפד ואילך. אוה"ת מקץ (כרך ו) תתש, ב ואילך.

(24) תהלים קכו, א.

(25) מאמרי אדה"ז פרישות ח"א א' תיט ואילך. מגדל עז (כפר חב"ד, תשמ"ג) ע' תפד ואילך.

(26) ראה תורת שלום ע' 237. מגדל עז ע' תפג. וראה אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תפה. לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. ועוד.

(27) זח"ב קסא, סע"א ואילך.

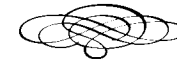
לדכאורה, מהיכן מגיע לו הרהור תשובה – הרי לגמרי לא חשב על זה?

אמת אמנם שמבואר בלקו"ת⁸ מהמשנה⁹ "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת כו", שזהו הגורם לנפילת הרהור תשובה אצל האדם – אבל מדוע הרהור נופל אצלו דוקא ולא אצל השני, או מדוע אצל השני נופל רק הרהור תשובה אחד ואצלו נופלים שניים או שלשה וכו'?

– הרי זה בגלל שאצלו נשיא דורנו חי¹⁰!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ פינחס ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

(8) האזינו עא, ד. וראה גם שם תצא לו, ד ועוד – נסמן
(9) אבות פ"ו מ"ב. וראה חגיגה טו, א.
(10) ראה ע"ז ב"יחי המלך" שם.

מיהו "קריינא דאגרתא" בדורנו?

בדורנו זה ניתוספה הדגשה מיוחדת בעבודה ד"פינחס:

כל יהודי שהוא תלמיד וחסיד של אתפשטותא דמשה של הדור¹, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו, או תלמיד תלמידו וחסיד חסידיו כו', או אפילו אם רק למד מאמר שלו, שיחה, **איגרת**, או ששמע זאת ממשהו – נעשה "קריינא דאגרתא", "**המקריא** – המכריז של האגרת", ולכן מוטלת עליו השליחות והאחריות ד"ליהוי פרוונקא" (כפי שמשה רבינו אמר לפינחס):

הוא צריך לצאת בשליחותו של משה שבדורנו ולעשות כל התלוי בו לחלק, להבדיל בין יהדות ל"גוישקייט", ועד ל"ויקח רומח בידו" ו"להרוג" את רצון היצר הרע הרוצה לערבבם ר"ל, מודגש במיוחד ב"איגרתא" דנשיא דורנו – ש"הרעיש" בחיים חיותו בעלמא דין, ו"מרעיש" גם עתה ע"י "איגרתא" שלו – מאמריו שיחותיו ואגרות קודש שלו, וע"י תלמידיו וחסידיו, אודות העבודה דמלחמת היצר וההכרח הגדול לבטל פירצות עם ישראל אודות ההבדלה שבין יהדות ל"גוישקייט"!

ויתירה מזו: נוסף על מה שזה כתוב במאמריו ואגרות שלו – זכה דורנו, שמבלי הבט על חושך הגלות, הרי זה מודגש בגלוי בשמו, ובפשטות הקב"ה² נתן לנו נשיא הדור ששמו הוא "יוסף" – המורה על מהותו וחיותו³ – המבטא ב**דור** שליחות דורנו – "יוסף ה' לי בן אחר"⁴, לעשות מכל דבר בעולם שהוא "אחר" – "בן", כולל בפרט ובמיוחד יהודי שהוא

גלות היא חלום, ועד כדי כך חלום – עד שההרגשה בחלום הגלות שהגאולה היא החלום והגלות היא המציאות, במילא מובן מדוע הדיבור על הגאולה מעורר אצלם פלא.

ועד"ז בנוגע לכל השאלות שישנם בזמן הגלות על ענין הגאולה, ולדוגמא: בעל הגאולה אמר לפני עשרות שנים "לאלתר לגאולה" – עולה השאלה: היתכן שזה לא יצא בפועל, ועד היום הזה עדיין לא בא?

צריכים לדעת, שכל השאלות, הקושיות והספקות הללו באים מצד חלום הגלות, שמצד הגלות זקוקים לראיות, הסברות ותירוצים.

1. אך כאמור, אין לחשוב שזהו היפך התורה והיפך האמונה, מאחר²⁸ שענין חלום הגלות שרשו בדרגה נעלית – כיון שהקב"ה רצה שיהי גילוי נעלה ביותר אשר לא יוכל לבוא, כביכול, לולא ההעלם והסתר והסתלקות המוחין דחלום הגלות – לכן עשה שיהי ענין של גלות, ושענין זה יהי בתורה (כביכול), אשר אלו הם הקושיות, השאלות והספיקות (העלמות והסתרים) בתורה²⁹, ע"ד "יעקב ועשו האמורים בפרשה"³⁰, (כמדובר כמ"פ³¹) – בכדי שע"ז יתוסף עליו נעלה יותר.

וע"ד מה שמוצאים בגמרא (בתורה) את הענין ד"תיקו", שאינו מבטל את השאלה והספק בסוגיא לפנ"ז, אלא הענין נשאר בספק³². ועד"ז מוצאים בגמרא את הלשון

(28) כמבואר בפרטיות לפנ"ז בהשיחה (שבהע' 1) סט"ז.

(29) ראה אגה"ק סכ"ו (קמ"ד, ב). וראה בהנסמן לקמן הערות 30-31.

(30) פרש"י ר"פ תולדות.

(31) לקו"ש ח"כ ע' 114. שם ע' 342 ואילך. ד"ה באתי לגני – יר"ד שבט תשמ"ג (ס"ה תשמ"ג ע' פה). ועוד.

"קשיא" ו"תיובתא", וידוע החילוק ביניהם: "קשיא" הכוונה שהמסקנא נשאת בתקפה רק שישנה עלי' קושיא, משא"כ "תיובתא" הכוונה שהמסקנא שלפנ"ז מופרכת – אשר כל זה מורה על ענין הגלות (קושיות וספיקות) בתורה.

ולמרות ש"תיקו" הכוונה שהענין נשאר בספק, אעפ"כ אומרים גם ש"תיקו" הוא ראשי-תיבות "תשבי יתריך קושיות ואבעיות"³³, היינו, שזו לא תשאר קושיא ואיבעיא לעולם, אלא סוף-כל-סוף אליהו הנביא יתראה; אבל ענין זה יתגלה רק בביאת אליהו, משא"כ בזמן הגלות הוא עדיין באופן של "תיקו".

והטעם לזה – בכדי שע"י ענין הגלות בתורה יתוסף עליו נעלה יותר.

ולכן, צריכים להשתדל שענין הגלות ישאר בתורה בלבד – "יעקב ועשו האמורים בפרשה" – ולצאת ידי חובת הגלות וההעלם והסתר ע"י ה"חומר ולבנים" שבתורה, "בחומר דא קל וחומר . . . ובלבנים דא ליבון הלכתא"³⁴, כפי שאדמו"ר הזקן מבאר³⁵.

וביחד עם זה יש לידע, שכל ענינים אלו דגלות הם **חלום**, והמציאות האמיתית גם בזמן הגלות היא – **הגאולה**.

ז. זהו ההסבר מדוע מדברים ומטרתים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו: כי זוהי אכן המציאות האמיתית ולא חלום!

(32) ראה מבוא התלמוד (לר"ש הנגיד) וקיצור כללי התלמוד – נדפס בסוף מס' ברכות ש"ס ווילנא. ובכ"מ.

(33) תויו"ט סוף מס' עדיות. שלה"ה תט, א. והוא ע"פ זח"ג כח, א. וראה גם ערוך השלם בערכו.

(34) זח"ג קנג, א. (ברע"מ).

(35) תו"ר ר"פ שמות.

(1) ראה תקו"ז תס"ט. ועוד.

(2) כמאוזל שעמד (הקב"ה) ושתלן בכל דור ודור (וימא לח, סע"ב. תניא פ"א).

(3) ראה שעהייה"א ספ"א. לקו"א לה"מ סרמ"ד. וכן הוא בשמות שקורים הורים ליו"ח (ראה שער הגלגולים הקדמה כג. שער מרז"ל בסופו. ועוד).

(4) ויצא ל, כד. וראה אוה"ת עה"פ. ועוד.

אצלו נשיא דורנו חי!

הנחה: "ועד הנחת התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

א. ידוע ה"קול קורא" שפרסם בעל הגאולה חודש תמוז¹ (החודש שבו חל תמיד שבת מברכים מנחם-אב): "לאלתר לגאולה!"

והנה הפירוש "לאלתר" הוא כפשוטו: מיד ("גלייד"), "משיח נא" – "נא" ממש! – בכונה אינני מבטא זאת בלשון הקודש, כדי שלא יחשבו שבלשון הקודש הענין כבר ישנו משא"כ בשפת המדינה², אלא אדרבה: יתרון האור מן החושך דוקא³, כלומר, דוקא "משיח נא" בשפת המדינה – יתגלה יתרון האור!

ב. בא ה"קלוגניקער"⁴ וטוען: כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" לא קויים מיד (מפני סיבות שונות ומשונות), ומאז כבר עברו 42, 43, 44 שנה – כך יכול להיות גם עכשיו, רחמנא-ליצלן!

אבל מובן ש'חבל על הזמן' ללכת ולהתווכח עם "זקן וכסיל"⁵, מאחר והוא "זקן" וגם "כסיל"... או עם אחד המדבר בשליחותו, או יותר גרוע – שהופך להיות לבוש שדרכו מדבר ה"זקן וכסיל"!

ובפרט עוד אם יש לו – רחמנא-ליצלן – תענוג לשאול כאלו שאלות ולהכניס ספיקות ש"לאלתר לגאולה" אין פירושו מיד וכיו"ב – אשר מובן החורבן שזה גורם ל"עולם קטן זה האדם"⁶ של בן אדם כזה.

ג. ולעצם הטענה: דבר ברור הוא ש"לאלתר לגאולה" פירושו מיד ממש!

כפי שנשיא דורנו הכריז ב"קול קורא" וציוה לפרסם ולהדפיס זאת בחוברת של "אגודת חסידי חב"ד" – ומזה מובן שענין זה אינו שייך לעבר אלא נוגע לפועל גם עכשיו, כיון ש"אגודת חסידי חב"ד" נמשכת עד היום הזה – שלא כדעת האומרים אשר בשנת תש"י זה נפסק רחמנא-ליצלן, אלא גם אח"כ "זרעו בחיים" ובמילא "הוא בחיים"⁷!

ובפרט אצל אלו שאינם זקוקים להגיע לידיעה ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", כי הם מרגישים איך שנשיא דורנו חי אצלם – בין ע"י חלום, הצלחה במסחר, או בזה שנופל לו לפתע ההורר תשובה בעומדו במעמד ומצב שהוא בכלל לא חשב על-כך,

(1) ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.
 (2) ראה "יחי המלך" גליונות: שסג ס"ע 7, שסב ע' 6, שמ ע' 11, ועוד.
 (3) ראה ס' הערכים-חב"ד ערך אור – ביחס לחושך ס"ח. וש"צ.
 (4) = היצר הרע.
 (5) קהלת ד, יג. קה"ד וכפרשי עה"פ. מדרש התלים (באבער) ט, ה. זח"א קעט, סע"ב.
 (6) תנחומא פקודי ג. זח"ג לג. ב. תקו"ז תסט (ק, ב. קא, א). וראה מו"צ ח"א פע"ב.
 (7) תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת... מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". וראה "יחי המלך" שסז ע' 10 ואילך.

החרכים" – משיח עומד מאחורי הכותל ומחכה ומביט... מתי כבר יוכל לבוא!

– אין זה כותל שלם, אלא כותל שיש בו חלונות, חרכים, סדקים וחורים, ודרך חלונות וחרכים אלו משיח צדקנו מסתכל ומשגיח, ומובן שמבט של משיח פועל...

ח. לכן ממשיכים לדבר בכל הזדמנות אודות ה"חלום" (לדעת אלו הטוענים כי גלות היא המציאות) – שהנה הנה "אָט אָט" בא משיח צדקנו.

ואם עדיין ישנם שאלות אזי "תשבי יתרץ קושיות ואבעיות" – ר"ת ד"תיקו" (כנ"ל).

ועי"ז שמדברים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו, פועלים שכך יקויים למטה מעשרה טפחים, "ארו עם ענני שמיא"⁴⁵ – שזה כבר לגמרי חלום החלומות...

שמשח בא תיכף ומיד בשבת זה ובבית מדרש זה, ומתפללים יחד איתו תפלת מנחה דשבת בביהמ"ק השלישי, "בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁴⁶, כל בני ישראל נשמות בגופים.

וכמדובר לעיל שכבר "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ותשובה אפשר לעשות בשעתא חדא וברגעא חדא³⁶ – במילא בא מיד משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עד עתה לא הגיע משיח ואפילו אליהו הנביא לא בא, אעפ"כ מדברים על כך עוד פעם בכל התוועדות, פעם אחת, פעם שני', עד שלש פעמים ד"הוי חזקה"³⁷ ועד מאה פעמים שהופך להיות טבע האדם³⁸ ("טבע שני"³⁹, או "הרגל נעשה טבע" סתם⁴⁰), עד למאה פעמים ואחד⁴¹ – ובאם ח"ו משיח לא יבוא עד מחר או עד היום במנחה, ידובר על כך שוב – עד שינדנדו כל כך ("נודזשען" – בל' העולם), הן למטה והן למעלה כביכול – שיפעלו שמשח אכן יבוא!

ובפרט שה"פרה" מעונינת בזה יותר מהעגל (יותר ממה שהעגל רוצה לינק, הפרה רוצה להניק⁴²), כמ"ש⁴³ "ושב ה' אלקיך את שבתך – והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגליות".

וכמ"ש גם בנוגע למשיח⁴⁴: "הנה זה עומד אחר כתלניו משגיח מן החלונות מציץ מן

(36) זח"א קכט, סע"א. וראה קידושין מט, ב. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א. תניא פ"א. לקו"ת ר"פ דברים (א, ב).
 (37) ב"מ קו, רע"ב.
 (38) ראה תניא פט"ו.
 (39) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. וראה תניא ספ"ד. פט"ו (כא, א).
 (40) תניא פמ"ד (סג, ב). וראה שו"ת הרמ"ע מפאנו סל"ו.
 (41) ראה חגיגה ט, ב. תניא פט"ו. וראה לקו"ש חכ"ו ע' 208 הערה 45.
 (42) פסחים קיב, סע"א.
 (43) נצבים ל, ג. מגילה כט, א. פרש"י עה"פ.
 (44) שה"ש ב, ט. ע"פ "קול קורא" מאדמו"ר מהור"י"צ – "הקריאה והקדושה" גליון 9 ע' טו. אג"ק שלו ח"ה ע' שסז. ועוד.
 (45) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (46) כמ"ש ביצ"מ – בא י, ט.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחי